

Torah écrite (pentateuque) - Deutéronome

Chapter 4

- 4,1 ועתה ישראל שמע אל-הפקים ואל-המשפטים אשר אני מלמד אתכם לעשות-למען תחוי ובאותם וירשتم את-הארץ אשר יתוה אלהי אבותיכם נתנו לכם.
- 4,2 לא תספו על-פה אשר אני מצוה אתכם ולא תגרוועו מפניו לשרר את-מצות יהוה אלהיכם אשר אני מצוה אתכם.
- 4,3 ענייכם פראות את אשר עשה יהוה בבעל פוער כי כל-פאייש אשר כלן אפר בבעל-פעור-השמדון יהוה אלהין מקרובך.
- 4,4 ואתם פדבוקים ביהוה אלמיכם פאים כלכם פיום.
- 4,5 ראה למדתי אתכם קיקים ומשפטים באשר צבי יהוה אלהי לעשות בו-בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשותה.
- 4,6 ושמרתם עשיהם כי הוא סכמתכם וביבתכם לעיני בעמיהם אשר ישמעון את כל-הפקים האלהו ואמרו בק עם-פיכם נגבון גיאו בגודל פזה.
- 4,7 כי מיגו גדול אשר-לו אלקיים קרובים אליויהו ביהוה אלהינו בכל-קדרכנו אליו.
- 4,8 ומיו גו גדול אשר-לו קיקים ומשפטים צדיקם, כל פטובה פזאת אשר אני נתן לפניכם פיום.
- 4,9 בק השמר לך ושמור נפשך מאי, פון-תשכח את-פדיותם אשר-באו עיניך ופוציאו מלבדך כל ימי סייע והודעתם לבני ולבני בנייך.
- 4,10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהין בחרב, באמר יהוה אלהי בקהל-לי את-העם, ואשמעם את-דברי אשר וילמדו ליראה אתי, כל-פינים אשר הם פים על-פאתמה, ואת-גביהם, ולמדון.
- 4,11 ותקרבו ותעמדו, תחת פה, וקבר עבר באש, עד-לב השמים-חדר, ענן ענפל.
- 4,12 יידבר יהוה אליכם מתוך פאש: קול דברים אתם שמעים, ותמונה אינכם ראים זולתי קול.
- 4,13 פיגד לכם את-בריתנו אשר צוה אתכם לעשות-עשרת, בקדרים, ויכתבים, על-שבוי לחות אבניהם.
- 4,14 ואוטו צוה יהוה, בעת הרוא, למד אתם, קיקים ומשפטים לעשתקם אטם-בארץ, אשר אתם עברים שמה לרשותה.
- 4,15 ובשمرתם מאי, לונפחיםיכם: כי לא ראותם, כל-תמונה, זיון דבר יהוה אליכם בחרב, מתוך באש.
- 4,16 פון-תשחוון-יעשיהם לךם פסל, תמונה כל-סמל: תפנית זכר, או בקבה.
- 4,17 תפנית, כל-במה אשר בארץ, תפנית כל-אפור בוגר, אשר פוער בשמים.
- 4,18 תפנית, כל-רמש באתמה; תפנית כל-זגה אשר-בטים, מפהת לא-ארץ.
- 4,19 פון-תשא עיניך שמיימה, וראיית את-הشمש ואת-畢רים ואת-הכוּבים כל אבא בשמים, וניחת והשפטיהם לךם, מעבדתם-אשר שלק יהוה אלהין, אתם, לכל-עמים, פחת כל-בשים.
- 4,20 ואתכם לך יהוה, יוציא אתכם מפורה בברזל מפזקים, להיות לו לעם נסלה, פום פזה.
- 4,21 יהוה התאנף-ב, על-דביריכם; ישבע, לבלי עברי את-畢רדון, ולבלתי-בא אל-הארץ הטובה, אשר יהוה אלהין נתנו לך נסלה.
- 4,22 כי אני מות בארץ פזאת, איגני עבר את-畢רדון; ואתם, עברים, וירשתם, את-הארץ הטובה פזאת.
- 4,23 השמרו לךם פון-תשכחו את-ברית יהוה אלהיכם, אשר ברית, עמכם; עשיהם לךם פסל תמונה כל, אשר און יהוה אלהין.
- 4,24 כי יהוה אלהין, אש אכלה הוא: אל, קנא. {פ}
- 4,25 כי-תולד בנים ובני בנים, ונשגבתם בא-ארץ; והשפטם, עשיהם פסל תמונה כל, עשיהם כרע בעיני יהוה-אלהין, להכעיסו.
- 4,26 העידתי בכם היום את-השמי ואת-הארץ, כי-אבך תאבדן מהר, מעל הארץ, אשר אתם עברים את-畢רדון שמה לרשותה: לא-תפאריכם עלייך, כי השמד תשמדון.
- 4,27 והפיז יהוה אתכם, בעמיהם; ונשארתם, מתי מספר, בגוים, אשר יונגן יהוה אתכם שמה.

- 4,28 שאבדתם-שם אליהם, מעשה ידי אדים: עז גראבו--אשר לא-יראוון ולא יאכלוון ולא יריכון.
- 4,29 בקבוקיהם משם אתיותה אלין, ומצאתם: כי תזרע-שפטו, בצל-לכבר ובקל-גפשן.
- 4,30 בצר לנו--ומצאנו, כל פקברים פאלה; באחרית, פנים, ושבט עד-ייתה אלין, ושמעתם בקהלן.
- 4,31 כי אל רחום יתוה אלין, לא-טרוף ולא-ישחיתך; ולא ישבח את-ברית אבתינו, אשר נשבע לךם.
- 4,32 כי שאל-נא לויים ראשנים אשר-פי לפניך, למן-היום אשר ברא אליהם אדים על-הארץ, ולמקצתה פשטים, ועד-קצתה
- 4,33 פשטע עם קול אליהם מדבר מתווך-האש, באשר-شمעת אטה-עה.
- 4,34 או נספה אליהם, לבוא לקחת לו גוי מקרוב גוי, במשפט באתות ובמופטים ובמלקמה זביד טקה וברוע בטיה, ובמוציאים גדים: בכל אשר-עלשה לכם, יתוה אליהם, במאכבים-לענן.
- 4,35 אמרה קראת לדעת, כי יתוה הוא קאלהים: אין עוד, בלבד.
- 4,36 מן-הشمיטים השמעין את-קהלן, לירדן; ועל-הארץ, קראב את-אשו בגדולה, זרביו שמעת, מתווך הלאש.
- 4,37 ומסת, כי אhab את-אבתינו, ייבחר בירעון, אפריו; יוציאן בפביו בקהלן פגדל, ממצאים.
- 4,38 להוציא, גוים גדלים עצמים ממן-מפענו; ליהיאן, למת-לן את-ארצם נסלה-פיהם נזהה.
- 4,39 יידעת פיום, וקשבת אל-לכבר, כי יתוה הוא הקאליהם, בשימים מפעל ועל-הארץ מפקחת: אין, עוד.
- 4,40 ושמרת את-חיקוי ואת-מצווי, אשר אנכי מצו פיום, אשר ייטב לך, ולכבר אסכנך-ולמען פארינרים עלי-הארצה, אשר יתוה אלין נטן לך כל-באים. {פ}
- 4,41 אז יבדיל משה שלש ערים, ב עבר פירדן, מזרחה, שמיש.
- 4,42 לנו שמה רוצם, אשר ירצה את-רעשו בבל-דעת, והוא לא-שנא לנו, מתקמל שלשים; ונס, אל-אפתה מן-הערים קאל-גpsi.
- 4,43 את-בצער במדבב באנץ בטיישר, קראובני; ואת-ראמת בಗלעד לגדי, ואת-גולן בקchan למןשי.
- 4,44 זאת, התורה, אשר-שם משה, לפני בני ישראל.
- 4,45 אלה, בעדת, ופסחים, ומשפטים--אשר דבר משה אל-בני ישראל, בזאתם ממצאים.
- 4,46 ב עבר פירדן בניא, מול בית פעור, הארץ סיכון מלן פאמרי, אשר יושב ביחסון--אשר הכה משה זבini ישראל, בזאתם ממצאים.
- 4,47 תירשו את-ארצן; ואת-ארץ עוג מלן-הכchan, שבי מלכי פאמרי, אשר, ב עבר פירדן-מזרח, שמיש.
- 4,48 מערער אשר על-שפpta-גמל ארנון, ועד-בר שיאן--הוא קרמון.
- 4,49 וכל-העבה עבר פירדן, מזרחה, ועד, ים קענבה--מסת, אשdot הפסגה. {פ}